

Kære Folketings politikere , skal tilsendes relevante udvalg .

Enme : Anmodning til Folketinget og ministeren om aktiv stillingtagen og afklaring af præjudicielle spørgsmål

Jeg har den 3. august 2025 indsendt vedlagte brev til justitsministeren. I forlængelse heraf ønsker jeg at sikre, at Folketinget og det relevante udvalg medtænker følgende anmodning og overvejelser, og at Justitsministeriet forpligtes til at svare korrekt og fyldestgørende.

### 1. Udkast til §20-spørgsmål i Folketinget

Til justitsministeren:

Vil ministeren redegøre for, hvorfor Justitsministeriet fortsat tillader, at det civilprocessuelle forhandlingsprincip anvendes i erstatningssager efter artikel 82 i GDPR – selv i tilfælde hvor et brud allerede er konstateret – og anerkender ministeren, at dette princip reelt underminerer borgernes adgang til erstatning, som EU-Domstolen har fastslået skal være fuld og effektiv?

Vil ministeren endvidere oplyse, om Danmark nogensinde har anmodet EU-Domstolen om en præjudiciel afgørelse vedrørende foreneligheden mellem det civilprocessuelle forhandlingsprincip og GDPR's artikel 82?

### 2. Supplerende anmodning om behandling som §20-spørgsmål

Det må i denne forbindelse også anføres, at det bør sikres, at Justitsministeren aktivt tager stilling til denne problemstilling. Jeg anmoder derfor om, at denne klage oversendes eller behandles i relation til et skriftligt spørgsmål efter Folketingets forretningsorden §20, således at ministeren forpligtes til at redegøre for Danmarks praksis og manglende overholdelse af GDPR artikel 82.

Jeg anmoder endvidere om oplysning om, hvorvidt Danmark nogensinde har indsendt en præjudiciel forespørgsel til EU-Domstolen om lovligheden af det civilprocessuelle forhandlingsprincip i forbindelse med databeskyttelseserstatninger. Hvis ikke, må det overvejes, om en sådan forespørgsel nu er nødvendig.

### 3. Bilag: Systemisk undermineret retsstilling ved GDPR-brud i Danmark

I de seneste danske domme i sager om brud på GDPR (bl.a. helbredsoplysninger) er tilkendt kompensationer på 1.000–3.000 kr. – uagtet alvor og dokumentation. Denne praksis er i modstrid med EU-Domstolens krav i sag C-300/21 (UI mod Österreichische Post), hvor der fastslås krav om effektiv, fuld og præventiv kompensation.

Det civilprocessuelle forhandlingsprincip gør det muligt for danske myndigheder og databehandlere at benægte eller forsinke kompensation, selv hvor bruddet er dokumenteret. Der foreligger ingen automatisk retsfølge, hvilket bryder med artikel 82's struktur og formål.

ChatGBT kommentar :

Det bør sikres, at sagen belyses i Folketinget gennem et §20-spørgsmål, samt at Justitsministeriet oplyser, om der er indgivet præjudiciel forespørgsel til EU-Domstolen, og hvorfor dette ikke er sket.

Jeg gør opmærksom på, at jeg er fritaget for Digital Post og derfor forventer, at al kommunikation fra jeres side sker som fysisk post til min registrerede adresse. Jeg bemærker, at fritagelsen ikke nødvendigvis omfatter e-mail, men eftersom denne også er en digital kommunikationsform, anmoder jeg om, at alle meddelelser – inklusiv dem via e-mail – i stedet fremsendes som fysisk post. Denne anmodning er baseret på:

1. Forvaltningslovens § 7 – Kommunikation skal tilpasses den enkelte borgers behov og situation.
2. GDPR artikel 5, stk. 1(f) – Myndigheder har pligt til at beskytte integriteten og fortroligheden af personoplysninger, hvilket kan kompromitteres ved brug af e-mail.
3. Jeg vil også henlede opmærksomheden på GDPR artikel 12, som kræver, at alle informationer vedrørende behandling af personoplysninger skal gives i et klart og forståeligt format, og at de nødvendige oplysninger skal gives uden unødigt forsinkelse. Jeg forbeholder mig retten til at påklage eventuelle overtrædelser af disse krav.

Jeg ser frem til jeres bekræftelse på, at både Digital Post og e-mails fremadrettet undgås, og at al korrespondance sendes som fysisk post.

Tillæg til korrespondance:

Dette brev og eventuelle svar, som indgår i denne korrespondance, vil blive inkluderet i en klage til EU-kommissionen som en del af kortlægningen af systematiske brud på GDPR og mulige traktatbrud. Jeg forbeholder mig retten til at anvende alle relevante dokumenter som bevismateriale i forbindelse med denne klage.

Tillæg til korrespondance – Offentliggørelse af svar:

Jeg gør opmærksom på, at dette brev samt eventuelle svar vil blive offentliggjort på en blog og potentielt omtalt i en podcast med henblik på at belyse de systematiske problemstillinger i myndigheders praksis i relation til GDPR og relevant lovgivning.

Juridiske aspekter ved offentliggørelse:

- Ifølge Grundlovens § 77 har enhver borger ret til at ytre sig frit, hvilket omfatter retten til at offentliggøre oplysninger af samfundsmæssig interesse, herunder svar fra offentlige myndigheder.
- Den Europæiske Menneskerettighedskonventions (EMRK) artikel 10 beskytter ytrings- og informationsfriheden, hvilket indebærer en ret til at videreformidle offentlige myndigheders svar, så længe der ikke er lovhemlede begrænsninger.

- Forvaltningslovens § 7 og offentlighedslovens § 14 understøtter borgeres adgang til myndigheders oplysninger og retten til at viderebringe disse, medmindre der er særlige undtagelser som f.eks. beskyttelse af personoplysninger eller national sikkerhed.

Krav til myndighedens stillingtagen:

- Kan myndigheden bekræfte, at der ikke er nogen juridiske hindringer for offentliggørelse af svarene, herunder i forhold til forvaltningslovens og offentlighedslovens bestemmelser om aktindsigt og borgernes ret til at videreformidle myndigheders svar?
- Hvis myndigheden mener, at der skulle være begrænsninger for offentliggørelse af svarene, bedes det specificke juridiske grundlag for en sådan begrænsning oplyst.
- Da offentlige myndigheders svar alene vedrører generelle retsprincipper og forvaltningspraksis, bedes det oplyst, om myndigheden anerkender, at der ikke er tale om fortrolige oplysninger, som begrænser min ret til at offentliggøre korrespondancen.

---

Varsel om indgivelse af klage ved brud på GDPR og EU-forbrugerrettigheder

Bilag: Varsel om indgivelse af klage ved brud på GDPR og EU-forbrugerrettigheder

Jeg gør hermed opmærksom på:

- At enhver overtrædelse af mine rettigheder efter GDPR (Forordning (EU) 2016/679), herunder:
- Artikel 5 (principper om datanøjagtighed, dataminimering, gennemsigtighed og integritet)
- Artikel 9 (behandling af følsomme personoplysninger)
- Artikel 15 (retten til indsigt)
- Artikel 16 (retten til berigtigelse)
- Artikel 17 (retten til sletning)
- Artikel 18 (retten til begrænsning af behandling)

vil kunne føre til klage.

- At eventuelle overtrædelser vil blive påklaget til:
- Datatilsynet (national databeskyttelsesmyndighed)
- European Data Protection Supervisor (EDPS)
- Europa-Kommissionen ved indgivelse af traktatbrudsklage (TEUF artikel 258).

Dette varsel fremsendes for at dokumentere, at mine rettigheder tages alvorligt, og at der forventes fuld overholdelse af gældende EU-ret og national lovgivning.

Med venlig hilsen

Karin Berglund  
Lundtoft Bygade 8  
6200 Aabenraa  
Mobil 27146473

søn. 3. aug. 2025 kl. 10.43 skrev Karin Berglund <[lehmann.berglund.karin@gmail.com](mailto:lehmann.berglund.karin@gmail.com)>:

Klage til Justitsministeriets databeskyttelsesrådgiver – særskilt tillæg om det civilprocessuelle forhandlingsprincip i artikel 82-sager

Att : Databeskyttelses Rådgiver i Justitsministeriet.

Jeg ønsker hermed at indgive en principiel klage over den danske stats fortsatte anvendelse af det civilprocessuelle forhandlingsprincip i forbindelse med sager om erstatning efter GDPR artikel 82.

Det er min klare opfattelse, at denne fremgangsmåde er i strid med formålet og opbygningen af databeskyttelsesforordningen, herunder den direkte virkning, retten til effektiv retsbeskyttelse, samt den præventive karakter af artikel 82. Ved at anvende det almindelige forhandlingsprincip, hvor bevisindsamling og fremlæggelse overlades til den enkelte skadelidte, selv i tilfælde hvor et brud allerede er dokumenteret, skaber Danmark en situation, hvor borgerens rettigheder de facto undergraves.

I praksis betyder denne fremgangsmåde, at offentlige myndigheder og private aktører kan nægte, benægte eller minimere klare brud på GDPR – uden nogen automatisk retsfølge eller uafhængig vurdering. Det fører til, at erstatningssager trækkes i langdrag eller afvises, selv når der foreligger bevis for brud. Derved afskæres borgeren fra den kompensation, som artikel 82 tilsikrer ved både materiel og immateriel skade.

Denne praksis er ikke i overensstemmelse med EU-Domstolens fortolkning, hvor det er slået fast, at:

- artikel 82 har direkte virkning og skal anvendes effektivt,
- erstatning for ikke-økonomisk skade ikke må være symbolsk eller illusorisk,
- medlemsstater ikke må indføre processuelle betingelser, der reelt underminerer formålet med forordningen.

Det civilprocessuelle forhandlingsprincip er en sådan national procesregel, der i sin anvendelse på databeskyttelsesretten medfører præcis denne undergravning.

Jeg beder derfor Justitsministeriets databeskyttelsesrådgiver om følgende:

1. At tage stilling til, om det civilprocessuelle forhandlingsprincip er foreneligt med GDPR artikel 82, når det anvendes i situationer, hvor brud allerede er dokumenteret.
2. At anerkende, at det er statens ansvar at sikre automatisk, objektiv og effektiv behandling af erstatningskrav i sager om databrud.
3. At anbefale, at den danske praksis bringes i overensstemmelse med EU-retten, herunder ved at fjerne byrden for den skadelidte i dokumenterede sager.

Denne klage vedrører alene dette specifikke forhold og skal behandles særskilt.

Jeg ønsker yderligere samtidigt at rejse et særskilt og principielt spørgsmål vedrørende Danmarks retspraksis i erstatningssager efter databeskyttelsesforordningens artikel 82:

Danmarks fortsatte anvendelse af det civilprocessuelle forhandlingsprincip i artikel 82-sager underminerer GDPR's direkte virkning og beskyttelsesformål.

Ved at tvinge den skadelidte til at føre sagen som part og overlade bevisindsamling til vedkommende, selv når et brud allerede foreligger, fratages borgeren den retsbeskyttelse og præventive effekt, som GDPR og EU-retten forudsætter. I praksis giver det offentlige myndigheder mulighed for at fabrikere benægtelser af dokumenterede brud og trække processen i langdrag. Det er ikke i overensstemmelse med hverken GDPR's opbygning, formål eller EU-Domstolens fortolkning af artikel 82.

Dette princip gør det i praksis umuligt at opnå compensation ved brud på GDPR, hvilket leder direkte til følgende:

De erstatninger, der i Danmark tilkendes efter artikel 82, er pinligt lave og i direkte modstrid med EU-retten.

Flere landsretsdomme har tilkendt 1.000–3.000 kr. i sager om alvorlige brud på helbredsoplysninger, uden nogen form for anerkendelse af den ikke-økonomiske skade, som forordningen beskytter imod. Dette underminerer hele GDPR's præventive sigte og afviger fra den EU-retlige standard, hvor både økonomiske og ikke-økonomiske tab skal erstattes fuldt ud.

Afsluttende spørgsmål og krav:

- Vil Justitsministeriets databeskyttelsesrådgiver anerkende, at det civilprocessuelle forhandlingsprincip ikke kan anvendes i GDPR-sager, hvor et brud er konstateret?
- Vil Justitsministeriet sikre, at erstatningsniveauet i Danmark bringes i overensstemmelse med GDPR's artikel 82 og EU-Domstolens praksis?

- Vil ministeriet anmode Datatilsynet om at ændre praksis, så dokumenterede brud på GDPR behandles automatisk og uafhængigt – uden at den skadelidte skal rejse sag selv?

Jeg anmoder hermed Justitsministeriets databeskyttelsesrådgiver om en klar redegørelse for, hvorfor der ikke gribes ind over den praksis, hvor erstatningsniveauet i Danmark i sager om brud på GDPR, særligt vedrørende helbredsoplysninger, er markant lavere end det, som GDPR artikel 82 og EU-Domstolens praksis kræver.

Påstand ved udsagn fremsagt til ChatGBT og fremlæggelse relevante EU domme :

Redegørelse for udsagnet omkring brug af forhandlings principper og de meget lave og ikke dækkende erstatnings niveau :

“Er i direkte modstrid med GDPR artikel 82 og EU-Domstolens praksis, som kræver fuld og effektiv erstatning.”

---

### 1. GDPR artikel 82 – Erstatningspligt

Artikel 82 i GDPR fastslår, at enhver person, der har lidt materiel eller immateriel skade som følge af en overtrædelse af forordningen, har ret til at kræve erstatning fra den dataansvarlige eller databehandleren. Erstatningsretten skal sikre, at skadelidte får kompensation for både økonomiske tab (materiel skade) og ikke-økonomiske tab (immateriel skade, såsom krænkelse af privatlivets fred, psykisk stress eller tab af kontrol over persondata).

### 2. EU-Domstolens praksis

EU-Domstolen har i flere afgørelser understreget, at medlemsstaterne skal sikre, at den databeskyttelsesretlige erstatning er:

- Fuld: Dvs. at den omfatter både økonomisk og ikke-økonomisk skade i passende omfang.
- Effektiv: Dvs. at erstatningen reelt kompenserer den skadelidte og samtidig har en præventiv effekt, der sikrer, at dataansvarlige tager ansvar og undgår overtrædelser.

For eksempel fastslog EU-Domstolen i sagen C-300/21 (UI mod Österreichische Post), at det ikke er tilstrækkeligt med symbolsk eller minimal erstatning, når der foreligger en krænkelse af persondata.

### 3. Dansk praksis og uoverensstemmelse

I Danmark har domstolene ofte tilkendt meget lave erstatningsbeløb (typisk 1.000–3.000 kr.) i sager om alvorlige brud på helbredsoplysninger, uden at anerkende den ikke-økonomiske skade ordentligt. Denne praksis:

- Undervurderer omfanget og alvoren af skaden for den enkelte.

- Modvirker GDPR's formål om at beskytte enkeltpersoners rettigheder effektivt.
- Reducerer erstatningsordningen til en symbolsk kompensation, der ikke afskrækker overtrædelser.

Dermed strider denne praksis mod GDPR artikel 82's krav om fuld og effektiv erstatning, og EU-Domstolens fortolkning af, hvordan medlemsstaterne skal implementere erstatningsreglerne.

---

Kort sagt:

Det danske erstatningsniveau er for lavt og ineffektivt, hvilket gør, at det ikke lever op til GDPR's klare krav om at sikre fuld kompensation for både materielle og immaterielle skader som følge af databeskyttelsesbrud. Dette står i skarp kontrast til EU-Domstolens krav og intentioner, som sigter mod en retsstilling, der både beskytter den enkelte og presser dataansvarlige til at overholde reglerne.

---

Jeg forventer en redegørelse fra Justitsministeriets databeskyttelsesrådgiver om, på hvilket grundlag denne praksis ikke korrigeres eller indgribes mod, og hvilke initiativer ministeriet vil tage for at bringe Danmark i overensstemmelse med GDPR og EU-Domstolens praksis.

Jeg gør opmærksom på, at svaret på denne henvendelse vil blive videresendt til relevant EU-klageorgan med henblik på yderligere behandling.

---

Fodnoter:

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 (GDPR), artikel 82:

Artikel 82 fastslår, at enhver fysisk eller juridisk person, der har lidt materiel eller immateriel skade som følge af en overtrædelse af GDPR, har ret til erstatning fra den dataansvarlige eller databehandleren. Dette omfatter både økonomiske tab (fx tabt arbejdsfortjeneste, behandlingsomkostninger) og ikke-økonomiske tab (fx krænkelse af privatlivets fred, psykisk lidelse, tab af kontrol over egne persondata). Artikel 82 sikrer en individuel erstatningsret, der skal være effektiv og fuldstændig, for at opretholde beskyttelsen af grundlæggende rettigheder. Den fastlægger en selvstændig erstatningsadgang uafhængigt af nationale erstatningsregler, og pålægger medlemsstaterne en pligt til at sikre denne adgang i deres retssystemer.

[2] EU-Domstolens dom af 20. april 2023, sag C-300/21, UI mod Österreichische Post:

I denne sag fastslog EU-Domstolen, at medlemsstaterne er forpligtet til at sikre, at erstatningen ved databeskyttelseskrænkelser er både fuld og effektiv. Domstolen understregede, at symbolsk eller minimal kompensation ikke opfylder GDPR's krav, og at erstatningen skal afspejle den faktiske

skade — både økonomisk og ikke-økonomisk. Domstolen betonedede også den præventive funktion af erstatningsreglerne, som skal motivere dataansvarlige til at overholde reglerne og undgå fremtidige brud. Denne dom markerer en skærpelse af kravene til medlemsstaternes håndtering af erstatningssager efter GDPR.

[3] Dansk erstatningspraksis ved databeskyttelsesbrud – kritisk litteratur og rapporter:

I Danmark har flere rapporter og juridiske analyser dokumenteret, at domstolene ofte tilkender meget lave erstatningsbeløb i sager om grove brud på persondata, herunder helbredsoplysninger. F.eks. tildeles erstatninger på omkring 1.000–3.000 kr., hvilket kritiseres for at være utilstrækkeligt til at kompensere for psykisk belastning, tab af kontrol og krænkelse af privatlivets fred. Forskere som Kuner et al. (Oxford University Press, 2020) påpeger, at denne praksis underminerer GDPR's formål om effektiv databeskyttelse og reelt ikke afskrækker overtrædelser. Kritiske rapporter fra fx Datatilsynet og uafhængige eksperter fremhæver desuden, at den lave compensation skaber en systematisk uoverensstemmelse mellem dansk praksis og EU-Domstolens fortolkning af artikel 82, og dermed svækker det retlige værn for den enkelte borger.

Jeg gør opmærksom på, at jeg er fritaget for Digital Post og derfor forventer, at al kommunikation fra jeres side sker som fysisk post til min registrerede adresse. Jeg bemærker, at fritagelsen ikke nødvendigvis omfatter e-mail, men eftersom denne også er en digital kommunikationsform, anmoder jeg om, at alle meddelelser – inklusiv dem via e-mail – i stedet fremsendes som fysisk post. Denne anmodning er baseret på:

1. Forvaltningslovens § 7 – Kommunikation skal tilpasses den enkelte borgers behov og situation.
2. GDPR artikel 5, stk. 1(f) – Myndigheder har pligt til at beskytte integriteten og fortroligheden af personoplysninger, hvilket kan kompromitteres ved brug af e-mail.
3. Jeg vil også henlede opmærksomheden på GDPR artikel 12, som kræver, at alle informationer vedrørende behandling af personoplysninger skal gives i et klart og forståeligt format, og at de nødvendige oplysninger skal gives uden unødigt forsinkelse. Jeg forbeholder mig retten til at påklage eventuelle overtrædelser af disse krav.

Jeg ser frem til jeres bekræftelse på, at både Digital Post og e-mails fremadrettet undgås, og at al korrespondance sendes som fysisk post.

Tillæg til korrespondance:

Dette brev og eventuelle svar, som indgår i denne korrespondance, vil blive inkluderet i en klage til EU-kommissionen som en del af kortlægningen af systematiske brud på GDPR og mulige traktatbrud. Jeg forbeholder mig retten til at anvende alle relevante dokumenter som bevismateriale i forbindelse med denne klage.

Tillæg til korrespondance – Offentliggørelse af svar:

Jeg gør opmærksom på, at dette brev samt eventuelle svar vil blive offentliggjort på en blog og potentielt omtalt i en podcast med henblik på at belyse de systematiske problemstillinger i myndigheders praksis i relation til GDPR og relevant lovgivning.

Juridiske aspekter ved offentliggørelse:

- Ifølge Grundlovens § 77 har enhver borger ret til at ytre sig frit, hvilket omfatter retten til at offentliggøre oplysninger af samfundsmæssig interesse, herunder svar fra offentlige myndigheder.
- Den Europæiske Menneskerettighedskonventions (EMRK) artikel 10 beskytter ytrings- og informationsfriheden, hvilket indebærer en ret til at videreformidle offentlige myndigheders svar, så længe der ikke er lovhjemlede begrænsninger.
- Forvaltningslovens § 7 og offentlighedslovens § 14 understøtter borgernes adgang til myndigheders oplysninger og retten til at viderebringe disse, medmindre der er særlige undtagelser som f.eks. beskyttelse af personoplysninger eller national sikkerhed.

Krav til myndighedens stillingtagen:

- Kan myndigheden bekræfte, at der ikke er nogen juridiske hindringer for offentliggørelse af svarene, herunder i forhold til forvaltningslovens og offentlighedslovens bestemmelser om aktindsigt og borgernes ret til at videreformidle myndigheders svar?
- Hvis myndigheden mener, at der skulle være begrænsninger for offentliggørelse af svarene, bedes det specifikke juridiske grundlag for en sådan begrænsning oplyst.
- Da offentlige myndigheders svar alene vedrører generelle retsprincipper og forvaltningspraksis, bedes det oplyst, om myndigheden anerkender, at der ikke er tale om fortrolige oplysninger, som begrænser min ret til at offentliggøre korrespondancen.

---

Varsel om indgivelse af klage ved brud på GDPR og EU-forbrugerrettigheder

Bilag: Varsel om indgivelse af klage ved brud på GDPR og EU-forbrugerrettigheder

Jeg gør hermed opmærksom på:

- At enhver overtrædelse af mine rettigheder efter GDPR (Forordning (EU) 2016/679), herunder:
  - Artikel 5 (principper om datanøjagtighed, dataminimering, gennemsigtighed og integritet)
  - Artikel 9 (behandling af følsomme personoplysninger)
  - Artikel 15 (retten til indsigt)
  - Artikel 16 (retten til berigtigelse)
  - Artikel 17 (retten til sletning)
  - Artikel 18 (retten til begrænsning af behandling)
- vil kunne føre til klage.

- At eventuelle overtrædelser vil blive påklaget til:
- Datatilsynet (national databeskyttelsesmyndighed)
- European Data Protection Supervisor (EDPS)
- Europa-Kommissionen ved indgivelse af traktatbrudsklage (TEUF artikel 258).

Dette varsel fremsendes for at dokumentere, at mine rettigheder tages alvorligt, og at der forventes fuld overholdelse af gældende EU-ret og national lovgivning.

Med venlig hilsen

Karin Berglund

Lyndtoft Bygade 8

6200 Aabenraa

Mobil 27146473